

ဤဆောင်းပါး၏မူရင်းရေးသားသူ တီမိုသီစီ ဂျက်ဖရီယွန်၏ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် မြန်မာဘာသာသို့ ဆီလျော်စွာပြန်ဆိုထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။

အင်္ဂလိပ်လို မူရင်းအက်ဆေးများကို spirit-ledleader.com တွင်ဝင်ရောက်ဖတ်ရှုနိုင်ပါသည်။

ယခုအချိန်တွင် ဘုရားသခင်ထံမှ ကျွန်ုပ်တို့ဘာကိုမျှော်လင့်နိုင်ပါသနည်း။

(နိဂုံး)

ယုံကြည်ခြင်းဆိုသည်မှာ ရွေးချယ်ခြင်းဖြစ်ကြောင်းသတိရပါ။

နှစ်ပေါင်း ၄၀ကြာတောထဲလှည့်လည်သွားလာပြီးနောက် ယောရှုလက်ထက်၌ ကြွသရေလလူမျိုးများသည် ဂတိတော်ထားရာပြည်တွင် အခြေချနေထိုင်ရန်ရုန်းကန်ရချိန်ဖြစ်သည်။ ယောရှုမသေဆုံးမှီ သူ၏နောက်ဆုံးစကား၌ ကြွသရေလ လူများသည်မိမိတို့၏ယုံကြည်မှု၊တန်ဖိုးထားမှုများနှင့် ဆက်ကပ်အပ်နှံမှုများကို သေချာရွေးချယ်ဆုံးဖြတ်သင့်ကြောင်း စိန်ခေါ်ခဲ့သည်။ ရှေ့ဆက်သွားရမည့်ဘဝခရီးတွင် မည်သူကိုယုံကြည်ပြီး၊ မည်သူ့ကိုအစေခံမည်ကို ရွေးချယ်စေခဲ့သည်။ ယောရှု၏ ပြောစကားထဲတွင် နာမည်ကျော်စကားလုံးများလည်းပါဝင်ခဲ့သည်-

ယခုမှာ ထာဝရဘုရားကိုကြောက်ရွံ့၍ ကြည်ဖြူခြင်း၊ သစ္စာစောင့်ခြင်းနှင့်တကွ ဝတ်ပြုကြလော့။...
သို့မဟုတ် ထာဝရဘုရားအား ဝတ်မပြုကောင်းဟု သင်တို့ထင်လျှင်... အဘယ်မည်သောဘုရား
တို့အားဝတ်ပြုမည်အရာကို ယနေ့ရွေးကြလော့။ ငါနှင့်ငါ့အိမ်သားဖြစ်လျှင် ထာဝရဘုရားကိုသာ
ဝတ်ပြုမည်...

ယောရှုမှတ်စာ ၂၄:၁၄-၁၅

ဘုရားကိုယုံကြည်စိတ်ပျောက်လုပြီ

၁၉၉၀ပြည့်နှစ်...တစ်ခုသောနေ့တစ်နေ့၌ ဘုရားသခင်ကို အရင်ကယုံကြည်ခဲ့သလောက်
မယုံကြည်တော့ကြောင်း ကျွန်ုပ်သတိပြုမိခဲ့သည်။ ဤ ၁၀ခုနှစ်အတွင်းတွင် ဝေခွဲမရခြင်း၊
စိတ်ပျက်ခြင်း၊ နှလုံးသားနာကျင်ရခြင်း စသည့်အတွေ့အကြုံများ တစ်ခုပြီးတစ်ခုကြုံတွေ့ခဲ့ရပါ
သည်။ ယေရှုကိုယုံကြည်ကိုးကွယ်နေဆဲဖြစ်သော်လည်း ကျွန်ုပ်၏နှလုံးသားအတွင်း၌ တစ်ခုခု
ပြောင်းလဲနေသည်.. ကောင်းသည့်ပြောင်းလဲခြင်းတော့ မဟုတ်ပေ။

ဇာတ်လမ်းကို အစမှပြန်ပြောကြပါစို့။ ကျွန်ုပ်၏ ဝေခွဲမရခြင်းများသည် အမှုတော်မြတ်
လုပ်ငန်း စတင်ထမ်းဆောင်သည့်အချိန်ကတည်းကဖြစ်တည်လာခဲ့ပါသည်။

၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်များတွင် ကျွန်ုပ်တို့ဇနီးမောင်နှံသည် ချီကာဂိုမြို့အပြင်ဘက် ဘုရားကျောင်း
ငယ်လေးတစ်ခုတွင် သင်းအုပ်အဖြစ်လုပ်ကိုင်ခဲ့ပါသည်။ ထို ၄နှစ်အတွင်း ကျွန်တော့်ဇနီးသည်၏
ပထမဆုံးကိုယ်ဝန်ပျက်ကျခဲ့သလို၊ ကျွန်တော့်၏အခန်းဖော်မိတ်ဆွေတစ်ယောက်သည်လည်း
အသက် ၂၈နှစ်အရွယ်မှာပင် ကွယ်လွန်သွားခဲ့ပါသည်။ အမှုတော်မြတ်လုပ်ငန်းတွင် တစ်ပတ်
နာရီ၇၀ မျှကြီးစားထမ်းဆောင်သော်လည်း ရလဒ်မှာထင်သလောက်မဖြစ်ခဲ့ပေ။ ကျွန်ုပ်၏ထိန်းချုပ်
နိုင်စွမ်းထက် ကြီးမားသာလွန်သောစွမ်းအားတစ်ခုက ဤအသင်းတော်ငယ်လေးကို ကြီးထွားခွင့်
မပေးခဲ့ပေ။ ဘုရားသခင်က ဘာကြောင့်မကူညီချင်ရတာလဲ ဆိုပြီး ကျွန်ုပ်နားမလည်နိုင်အောင်
ဖြစ်ခဲ့ ရသည်။

ထို့နောက် ကျွန်ုပ်ဖျားနာခဲ့သည်။ ၁၉၈၆ ဇွန်လ ၂၄ ရက်၊ ကျွန်တော့်သားဦးလေးမွေးဖွား
သည့်ရက်မှာပင် သတင်းဆိုးတစ်ခုကြားလိုက်ရသည်။ ကျွန်တော့်ဆေးစစ်ချက်အဖြေနှင့်ပတ်သက်
ပြီး ကျွန်တော့်ဆရာဝန်က ဖုန်းဆက်လာခြင်းဖြစ်သည်။ သူကဖြည်းညင်းစွာရှင်းပြပါသည်။
ကျွန်တော့်တွင် သေနိုင်လောက်သည့် အရေပြားရောဂါဖြစ်နေကြောင်း၊ ၁၀နှစ်မျှသာ အသက်ရှင်
နိုင်မည်ဖြစ်ကြောင်း ဆရာဝန်ကကြင်နာစွာရှင်းပြပါသည်။

ထိုသတင်းက ရင်ဝအထိုးခံလိုက်ရသည့်နှယ်။ ဘာတွေဖြစ်နေပါသနည်း။ ကျွန်ုပ်မျှော်လင့်ခဲ့
သည့်အမှုတော်မြတ်လုပ်ငန်းတွင် ဘုရားကကောင်းချီးမပေးခဲ့ပေ။ ပထမဆုံးကိုယ်ဝန်လည်း ပျက်

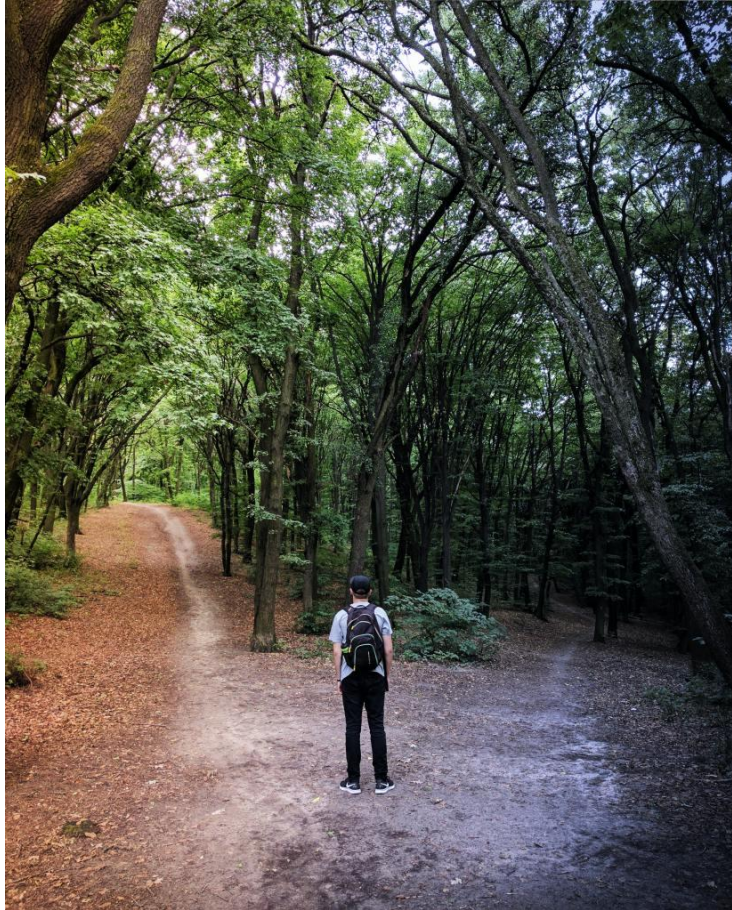
ကျွဲခဲသလို၊ ယခုကျွန်တော့်သားဦးလေး မွေးလာသည့်နေ့မှာပင် သတင်းဆိုးကထပ်မံရောက်ရှိလာသည်။ သားလေး အသက် ၁၀နှစ်လောက်မှာပင် အဖေမရှိဖြစ်ရတော့မည်၊ ကျွန်တော့်မိန်းမလည်း မှဆိုးမဖြစ်ရတော့မည်။

ထို့နောက် ကျွန်ုပ်အမေသည် အယ်လ်ဇိုင်းမား(အတိတ်မေ့ရောဂါ)ကိုခံစားခဲ့ရသည်။ ဇနီးသည်ကိုပြုစုရန် ကျွန်ုပ်ဖခင်သည် မြန်မြန်ပင် ပင်စင်ယူလိုက်ရသည်။ အဖေ၏ကျန်းမာရေး ကလည်း အမေ့ထက်ပင် ပို၍ဆိုးဝါးစွာကျဆင်းလာသည်ကို ကျွန်ုပ်တို့လက်ပိုက်ကြည့်နေခဲ့ရသည်။ မိဘနှစ်ပါးကို မည်သို့မျှမကူညီတတ်ပေ။ ကျွန်တော့်မိခင်ကိုကြည့်ရှုပြုစုရင်း ကျွန်တော့်ဖခင်သည် ၁၉၉၈ ခုနှစ်တွင်ကွယ်လွန်သွားခဲ့သည်။ ကျွန်တော့်မိခင်သည်လည်း ၂၀၀၂ခုနှစ်တွင် ကွယ်လွန် သွားခဲ့ပါသည်။

ဤအဖြစ်အပျက်များကို ကျွန်တော်နားမလည်တော့ပေ။ ကျွန်ုပ်သည်အချိန်ပြည့် ဘုရား အမှုတော်ကိုထမ်းဆောင်သူဖြစ်သောကြောင့် သစ္စာရှိစွာအမှုတော်မြတ်တွင်လုပ်ဆောင်ပါက ဘုရားက လည်း ကျွန်ုပ်ကိုကောင်းချီးပေးမည်ဟူ၍ ကျွန်ုပ်ထင်ခဲ့ပါသည်။ ယခုတွင်တော့..

ပို့ဆောင်ကျပြုမည် ဟူသော ဂတိစကားကို ကျွန်ုပ်နားမလည်တော့ပေ။

ကျွန်ုပ်မျှော်မှန်းထားသည့်အရာများ တစ်ခုမျှ မဖြစ်လာပေ။ ဘုရားက ကျွန်တော့်မိဘ၊ ကျွန်တော့်မိသားစု၊ ကျွန်တော့်အသင်းတော်၊ ကျွန်တော့် ကိုပင် ကျရှုံးစေခဲ့သည်။ ထိုသို့စိတ်ပျက်မှုများသည် သံသယနှင့် ခါးသီးခြင်းအဖြစ်သို့ပြောင်းလဲသွားခဲ့ပါသည်။

မျှော်လင့်မထားသော အခြေအနေတစ်ခု

၁၉၉၅ ဇန်နဝါရီလတွင် ၈ ရက်ကြာဝိညာဉ်ရေးအားသစ်လောင်းသင်တန်းတစ်ခုကို ကျွန်ုပ် တက်ရောက်ခဲ့ပါသည်။ ထိုသင်တန်းတွင် အတူတကွ ဆုတောင်းခြင်း၊ ဝတ်ပြုခြင်း၊ စိတ်ဝိညာဉ်ကို ပြန်လည်ရှာဖွေခြင်း စသောအရာများကို ပြုလုပ်ခဲ့ကြသည်။ ကျွန်ုပ်၏အနာဂတ်အတွက် ဘုရား၏ လမ်းပြမှုကို ကျွန်ုပ်မျှော်လင့်နေချိန်လည်းဖြစ်သည်။ ထိုသင်တန်းတွင် ရရှိခဲ့သောအရာအတွက် ကျွန်ုပ်လွန်စွာအံ့အားသင့်ခဲ့ရပါသည်။

သင်တန်းဒုတိယညတွင် ဘုရားကိုမယုံကြည်တော့ကြောင်း ကျွန်ုပ်သိသွားခဲ့သည်။ စိတ်ပျက်စရာနှင့် နာကျင်မှုက များလွန်းသောကြောင့် ဘုရားကိုအပြစ်တင်နေသည်။ ကျွန်ုပ်၏ ရှုထောင့်မှကြည့်ပါက ဘုရားက ကျွန်ုပ်ကိုကျရုံးအောင်လုပ်နေခြင်းဖြစ်သည်။

လမ်းဆုံသို့ရောက်နေပြီဖြစ်ကြောင်း ကျွန်ုပ်ကို ကျွန်ုပ်သိသည်။ ရှေ့ဆက်သွားလိုပါက ကျွန်ုပ်ဆုံးဖြတ်ချက်ချရတော့မည်.. ဘုရားကိုယုံကြည်မှာလား၊ မယုံကြည်တော့ဘူးလား ဆိုတာကို ကျွန်ုပ်ရွေးချယ်ရတော့မည်။ ဘုရား၏ကောင်းမြတ်ခြင်းကို သံသယဖြစ်နေသော ခရစ်ယာန်အမှု တော်ဆောင်တစ်ယောက်၊ ခေါင်းဆောင်တစ်ယောက်အဖြစ် ကျွန်ုပ်မနေလိုတော့ပေ။ ပြဿနာကို ယခုကျွန်တော်သိပြီ..ထို့ကြောင့်ရွေးချယ်ရတော့မည်။ တစ်နည်းမှာ- ဘုရားကိုနာကျည်းလျက်၊

ခါးသီးမှုရင်ဝယ်ပိုက်ကာ မိခင်၏ရောဂါ၊ အခြားသောဆုံးရှုံးခြင်းများအတွက် ဆက်လက်နာကျည်းရမည်လား။ နောက်တစ်နည်းမှာ- ဘုရားအကြံအစည်ကို အပြည့်အဝနားမလည်နိုင်သော်လည်း ဘုရားကိုဆက်လက်ယုံကြည်မည်လား။

ထိုအခိုက်အတန့်တွင် မျက်စိကိုဖုံးအုပ်ထားသော အကြေးခွံများကွာကျသွားသကဲ့သို့ပင် ကျွန်ုပ်၏မျက်စိမှာ ယခင်ကကန်းနေခဲ့သည်ဟု သဘောပေါက်ခဲ့ပါသည်။ ဘုရားသခင်သည် ကျွန်ုပ်ကိုချစ်၍ဂရုစိုက်သည် သို့မဟုတ် ကျွန်ုပ်ကိုဂရုမပြုပေ... ထိုအရာနှစ်ခုလုံးကို ကျွန်ုပ်သက်သေပြနိုင်မည်မဟုတ်ကြောင်း သဘောပေါက်သွားခဲ့သည်။ ထိုအစား.. ရွေးချယ်မှုလုပ်ရတော့မည်။ ဘုရားကိုဆက်လက်ယုံကြည်မည်လား၊ သို့မဟုတ် ခါးသီးခြင်း၊နာကျည်းခြင်းတို့ဖြင့် မယုံကြည်တော့ဘူးလား။ မည်သည့်အရာကို ရွေးချယ်ရမည်နည်း။

ထိုသို့စဉ်းစားပြီးချိန်တွင် ကျွန်ုပ်ဘာကိုရွေးချယ်သင့်ကြောင်း ချက်ချင်းသိခဲ့ရသည်။ ကျွန်ုပ်အနေဖြင့် ခါးသီးမှုကိုရင်ဝယ်ပိုက်ကာ အသိဉာဏ်ဖြင့်မဖြေရှင်းနိုင်သောအရာတစ်ခုကို အဖြေထုတ်လိုခြင်းဖြစ်ကြောင်း သဘောပေါက်ခဲ့သည်။ ဘဝတွင်ခက်ခဲမှုကြုံရသောအခါ ဘုရားကိုအပြစ်တင်မည့်အစား ယေရှုခရစ်တော်နှင့် သမ္မာကျမ်းစာကိုသာ ယုံကြည်ရမည်ဖြစ်ကြောင်းနားလည်ခဲ့သည်။ ထိုဘုရားသည် ကျွန်ုပ်နှင့်အစိမ်းသက်သက်မဟုတ်... ကျွန်ုပ်ချစ်သော၊ နှစ်ပေါင်းများစွာကပင် ကျွန်ုပ်အဓိပ္ပာယ်ရှိစွာသိကျွမ်းခဲ့သော ဘုရားဖြစ်ပါသည်။

ရရှိခဲ့သောသင်ခန်းစာများ

ခက်ခဲနာကျင်သောအတွေ့အကြုံများကို နားလည်သဘောပေါက်သည့်အချိန်မှစပြီး ဤသို့သောသင်ခန်းစာများကို ရရှိခဲ့သည်-

- ကျွန်ုပ်ကိုကျရှုံးစေသည်မှာ ဘုရားမဟုတ်ဘဲ ဘုရားအပေါ်ထားရှိသောကျွန်ုပ်၏မျှော်မှန်းချက်များကြောင့်ဖြစ်သည်။ ဘုရားက ကျွန်ုပ်ကို ဒုက္ခဝေဒနာ၊ ဖျားနာမှု၊ သေဆုံးမှုစသည်တို့အားလုံးမှကာကွယ်ပေးမည်ဖြစ်ကြောင်း မှားယွင်းစွာယုံကြည်နေခြင်းဖြစ်သည်။ ကျမ်းစာအရ ဘုရား၏ကူညီကယ်မခြင်းရှိသည်မှန်သော်လည်း အခြေအနေတိုင်းအတွက်တော့မဟုတ်ပေ။ ဘဝတွင် ဘုရား၏ကောင်းချီးမင်္ဂလာများအတွက် ကျေးဇူးတော်ချီးမွမ်းနိုင်ရမည်ဖြစ်သည်။ သို့သော် ခရစ်ယာန်ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ဒုက္ခဝေဒနာအားလုံးမှ ချုပ်ငြိမ်းသွားရမည်ဟူ၍မရှိပေ။
- ယုံကြည်ခြင်းသည် ရွေးချယ်မှုဖြစ်သည်။ဘဝ၏မရေရာ၊မသေချာချိန်များတွင် ယုံကြည်ခြင်းကိုဆုပ်ကိုင်ထားရမည်ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏အတွေ့အကြုံကိုအခြေခံလျက် ဘုရားသည် ယုံကြည်လောက်စရာရှိသည်ဟူ၍ မဆိုနိုင်ပေ။ ယုံကြည်သူများအနေဖြင့် အထီးကျန်ခြင်း၊

လျစ်လျူရှုခံခြင်း၊ စွန့်ပစ်ခံခြင်းနှင့် အခြားသောဆင်းရဲဒုက္ခမျိုးစုံ၏လက်အောက်သို့ ရောက်ရှိနိုင်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏အတွေ့အကြုံကိုအခြေခံလျက် ဘုရားကိုယုံကြည်သင့်သော အကြောင်းအရာများ၊ ဘုရားကိုမယုံကြည်သင့်သော အကြောင်းအရာများ ဟူ၍ နှိုင်းယှဉ်ဇယားကွက်ဆွဲကာ အဖြေထုတ်နိုင်မည်မဟုတ်ပေ။ မျက်မြင်သက်သေဖြင့် ဆုံးဖြတ်ချက်ရလဒ် မထုတ်သင့်ပေ။ ခရစ်ယာန်တွေ့ခေါ်ပညာရှင် Soren Kierkegaard ပြောဆိုခဲ့သည်မှာ ယုံကြည်ခြင်းကိုစွန့်ပယ်မည်လား၊ ယုံကြည်ခြင်းကိုဖက်တွယ်ထားမည်လား ဟူ၍ဖြစ်သည်။

ကွယ်လွန်ခဲ့ပြီဖြစ်သော ပါမောက္ခဖြစ်သူ၊ ခရစ်ယာန်ဝိညာဉ်ရေး အကြောင်းရေးကာ အရောင်းရဆုံး စာအုပ်စာရင်းဝင်သူ Henri Nouwen က ဘဝ၏မသေချာမရေရာချိန်၌ လူသားတို့ရွေးချယ်မှု လုပ်ရသည့် အကြောင်းအရာနှင့်ပတ်သက်ပြီး-

ကျေးဇူးတင်စရာရှိသလို ခါးသီးနာကျင်ရချိန်လည်းရှိမည်။ ထို့ကြောင့်လွတ်လပ်စွာရွေးချယ်ဆုံးဖြတ်ခွင့်ရှိပါသည်။ ကျေးဇူးတော်ရေတွက်ချီးမွမ်းမည်လား၊ ခါးသီးမှုကိုရေတွက်မည်လား။
Life of the Beloved. Spiritual Living in a Secular World, p. 61

နာကျင်မှုဒုက္ခ၊ ဆုံးရှုံးမှုများ၊ ပြဿနာများ၊ ကမ္ဘာပေါ်တွင်ဖြစ်ပျက်နေသောမတရားမှုများ၊ အနာဂတ်တွင် ကြုံတွေ့ရမည့်အရာများကို တွေးကြောက်နေပါက အင်အားယုတ်လျော့မည်ဖြစ်သည်။ သို့သော် ထိုသို့မဖြစ်သင့်ပေ။ မိမိ၏စိတ်နေသဘောထားကို မိမိဖာသာရွေးချယ်ပိုင်ခွင့်ရှိသည်။ အဖြေမရသောပုစ္ဆာများ၊ ခက်ခဲမှုများရှိနေလင့်ကစား ကျွန်တော်တို့သိခဲ့သော၊ ချစ်ခဲ့သော ဘုရားကို ဆက်လက်ဖက်တွယ်ယုံကြည်နိုင်သည်။ အခြေအနေများကို ယုံကြည်ခြင်းမျက်စိဖြင့်ကြည့်မြင်နိုင်သည်။ ဘုရားကောင်းချီးပေးနေသောအရာများအတွက် ကျေးဇူးတော်ရေတွက်လျက် ကျန်အရာများကိုလက်လွှတ်ထားနိုင်သည်။

ဝိညာဉ်ရေးဆိုင်ရာကျင့်သုံးခြင်း

ကျန်အရာများကို လျစ်လျူရှုထားခြင်းဆိုသည်မှာ မိမိတွင် သံသယစိတ်မရှိ၊ ဝေခွဲမရစိတ်များ မရှိတော့ပြီ ဟူ၍ဟန်ဆောင်ခိုင်းခြင်းမဟုတ်ပေ။ သင့်ထံ၌ သံသယမေးခွန်းများ၊ နာကျင်မှုများ မရှိ ဟူ၍လည်းမဟုတ်ပေ။ မိမိကိုယ်ကို အတင်းယုံကြည်ခြင်းမျိုးမဟုတ်ပေ။

ဤလောကတွင် သင်နားမလည်နိုင်သော ဘုရားအကြောင်း၊ ဘဝအကြောင်း၊ မိမိအကြောင်းစသည်တို့ ရှိနေကြောင်းကို အသိမှတ်ပြုလက်ခံခြင်းဖြစ်သည်။ သင့်ဘဝတွင်မည်မျှ ဆုံးရှုံးပါစေ၊ မည်မျှမှောင်မိုက်နေပါစေ၊ မည်မျှခံစားနေရပါစေ... သင့်အတွေးလက်လှမ်းမမှီသည့်

အခြေအနေတစ်ခုသို့ရောက်နေပါစေ.. ဖန်ဆင်းရှင်ခရစ်တော် ကိုဆက်လက်ရွေးချယ်ကာ သူ့ထံ၌ ခိုလှုံနိုင်ပါသည်။

ထိုသို့လုပ်သောအခါ-

- သင်နားလည်နိုင်မှုထက်ကျော်လွန်သော ငြိမ်သက်ခြင်းကိုခံစားရမည်ဖြစ်သည်။
- တည်ဆောက်စရာဖြစ်သော ရည်ရွယ်ချက်များအပေါ်တွင် သင့်စွမ်းအားများကိုပိုမို အသုံးပြုလာမည်ဖြစ်သည်။
- အခြားသူများအပေါ် ပို၍ကြင်နာကာ ကူညီဂရုပြုလာမည်ဖြစ်သည်။
- နာကျင်မှု၊ မသေချာမှုများထဲမှ ဘုရားကဘာပြောချင်သည်ကို သင့်အနေဖြင့်ပိုမိုနားထောင် လာတတ်မည်ဖြစ်သည်။
- ဝိညာဉ်တော်ပြည့်စုံခြင်း၊ ဝိညာဉ်တော်ဦးဆောင်ခြင်း ဟူသောအတွေ့အကြုံကိုခံစားရရှိ မည်ဖြစ်သည်။

ငါတို့ကိုချစ်တော်မူ၍၊ ထာဝရသက်သာခြင်းအကြောင်းကို၎င်း၊ ကျေးဇူးတော်အားဖြင့်ကောင်းသော မြော်လင့်ခြင်းအကြောင်းကို၎င်း ပေးတော်မူသော ငါတို့အဘတည်းဟူသောဘုရားသခင်နှင့် ငါတို့ သခင်ယေရှုခရစ်သည် ကိုယ်တော်တိုင် သင်တို့စိတ်နှလုံးကိုသက်သာစေ၍ ကောင်းသောစကား၊ ကောင်းသောအမှုအမျိုးမျိုး၌ သင်တို့ကိုမြဲမြံစေတော်မူပါစေသော။

သက်သာလောနိတ်ဩဝါဒစာ ဒုတိယစောင် ၂:၁၆-၁၇

မှတ်ချက်- ယခုချိန်တွင်ဘုရားသခင်ထံမှ ကျွန်ုပ်တို့ဘာကိုမျှော်လင့်နိုင်ပါသနည်း ဆိုသည့်အက်ဆေးများမှာ ၂၀၂၀ခုနှစ် ကမ္ဘာလုံးဆိုင်ရာ ကိုရိုနာဗိုင်းရပ်စ်အကြပ်အတည်းရင်ဆိုင်ရချိန်အတွက် တုံ့ပြန်ရေးသားထားခြင်းဖြစ်သည်။ ခက်ခဲချိန်တွင် ယုံကြည်သူများအနေဖြင့် ဘုရားသခင်ကိုမည်သို့ယုံကြည်နိုင်သည့်အကြောင်း အလေးပေးရေးသားထားခြင်းဖြစ်သည်။ ဤအက်ဆေးများမှာ -ဝိညာဉ်တော်ဦးဆောင်သောခေါင်းဆောင်- ခေါင်းဆောင်မှုလက်တွေ့ကျင့်ထုံး ဉာဏ်နှင့် စိတ်ဝိညာဉ်ရေးအခြေခံများ စာအုပ်၏ အခန်း-၈ ဘုရားသခင်ကိုယုံကြည်ခြင်း ခေါင်းစဉ်ကိုအခြေခံလျက် ဆက်စပ်တွေးခေါ်ရေးသားထားခြင်းဖြစ်သည်။